

ЗНАМЕТО И СЪБОТАТА

written by Tim Jennings, M.D. | April 21, 2022

Дадох им съботите Си като знак между нас, за да знаят, че Аз, Господ, ги освещавам. (Езекиил 20:12).

Знакът е белег/обект, който предава значение и символизира някакво послание. Съботата е знак, белег, от Бога за човечеството, който Той е дал с цел да ни предаде послание. В този смисъл съботата е като едно знаме. Нека в този нагледен пример разгледаме приликите между националното знаме и съботата.

Знамето на една нация е създадено за нейните граждани; гражданите не са създадени за знамето, точно както "съботата е създадена за човека, а не човек за съботата" (Марк 2:27). Знамето е създадено, за да вдъхновява хората с патриотична любов и лоялност към тяхната страна. Съботата е създадена, за да вдъхновява хората с любов и вяроност към Бога. Знамето напомня на хората за историята, ценностите и принципите на дадена нация. Когато хората видят старото съветско знаме, то им напомня за различни ценности от тези, които предава британското, канадското или американското знаме. Съботата е дадена, за да ни напомня за Божието управление, методи и принципи - царството на истината, любовта и свободата.

Когато хората са пленени по време на война и видят своето национално знаме, то им вдъхва надежда, че техните сънародници ще дойдат и ще ги спасят. Ние сме пленници в света на греха и съботата трябва да ни напомня, че Бог е изпратил Исус, за да ни избави от греха, да ни направи святи, да ни спаси.

Развяването на знамето от сърце е различно от това да го правим по задължение. Да живееш в Северна Корея и да развяваш националния флаг, защото се страхуваш от наказанието на държавата, не е същото като да развяваш националния флаг, защото обичаш страната си. По същия начин спазването на библейската събота, защото това е правило, за нарушаването на което авторитарен бог ще ви накаже, не е същото като да обичате Създателя и да пазите съботата като знак на царството, което обичате. Ето защо Исая казва, че само онези, които се наслаждават на съботата, са истински нейни пазители (Исая 58:13). Истинският патриот е този, който обича страната си, а истинският християнин е този, който обича Божието царство.

Когато хората обичат и уважават дадена страна, те уважават и се отнасят с почит към знамето на тази страна; но когато хората презират дадена страна, те потъпкват и изгарят знамето на тази страна. Така и когато хората обичат Бога и Неговото царство, те почитат Неговата събота, но когато не обичат Божието царство, те потъпкват Неговата събота.

Когато искаме да се идентифицираме с някое царство, развяваме неговото знаме, независимо от мястото, където човек живее. Ако развеем британското знаме в Америка, ще покажем, че подкрепяме Великобритания. По същия начин, ако искаме да покажем подкрепа за Божието царство, ние почитаме знамето на Неговото царство – съботата, която Той ни е дал като знак.

Но ако развяваме знамето на някоя нация, трябва да спазваме и практикуваме законите на тази нация, за да я представяме правилно. По същия начин, ако приемем съботата на Господ, тогава трябва да я почитаме така, както Бог би искал да я почитаме – като знак на Неговото царство на любовта, като знак, че Неговите закони са закони на дизайна, вградени в нишката на живота, които не могат да бъдат наложени чрез външни наказания. Ние, както прави Бог, представяме истината с любов и оставяме другите свободни да решават, като по този начин живеем през цялата седмица, защото именно това ни напомня съботата.

Да приемем съботния ден като правило, неспазването на което изисква наказание, означава да станем като онези, които са разпънали Господа на съботата и са искали да Го свалят от кръста, за да я спазят. Тези хора приличат на враговете на една нация, които проникват и развяват националния флаг, докато работят срещу царството, което се преструват, че подкрепят.

Да, съботата е знак, че Бог ни прави святи; тя е доказателство че е Творец и свидетелство за Неговите методи на управление. В края на шестте дни на сътворяване Бог си е починал – Той не е използвал сила, за да принуди интелегентните Си творения да се подчиняват, а ги е оставил свободни да мислят и решават сами. Онези, които искат да развеят знамето на Господ, го правят, като възприемат и практикуват същите методи на Бога – истината, любовта и свободата, които са символизирани от съботата.